

ensartede, idet Erstatning for Brødrationerne gives efter den Pris, som Brødet i Kjøbenhavn almindelig er værd, da det jo er den Pris, som man maa give derfor. Det har været dette Princip, som i hvert Fald i lang Tid har ligget til Grund for Bestemmelsen af Godtgjørelsens Størrelse, og det vil vistnok være noget inhumant kun at beregne Godtgjørelsen efter den Pris, som Brødet kan faas for ved Brødbagningsetablissementet. Det er i hvert Fald en Genfilling, som af Statsrevisionen tidligere er tagen til Følge. Angaaende Fregatten „Sylland“'s Toget med Hans Majestæt Kongen til Rusland skal jeg ikke udtale mig. — Med Hensyn til de Overfridelser, som gjentagne Gange have fundet Sted paa Fyrvesenets ordinære Bygningsbudget, skal jeg blot bemærke, hvad der jo ogsaa ligger i Statsrevisionens Udtalelser, at de ikke ere begrundede paa slet Økonomi ved disse Arbejders Udførelse, men derimod paa, at Begjæringerne i en Række af Aar have været holdte altså lavt. Der er en let Maade at rette dette paa; og denne Retelse har, som ogsaa Statsrevisionen har bemærket, fundet Sted i de sidste Aar, saa at der nu ikke mere er nogen Overfridelse. Der er nu blot tilbage den Bemærkning, at Udvalget er enig med Statsrevisionen i at vente en fuldstændig Rebegjærelse for samtlige Omstændigheder og Udgifter ved Pantserfregatten „Peder Skrams“ Standfættelse, naar den er fuldendt. Saavidt jeg mindes, er en saadan temmelig udførlig Fremstilling af alle de Omstændigheder, der have været tilstede ved denne Standfættelse, allerede sendt til Statsrevisionen. Forøvrigt tror jeg ikke, at den indeholder mere, end hvad der er meddelt til forskjellige Læder. Den har naturligvis den Fordel fremfor de tidligere Fremstillinger, at den er mere samlet og indbefatter alle disse Omstændigheder. Der vil neppe findes Andet, end hvad der allerede freingaar af den tidligere meddelte Oversigt, thi Grunden til den store Overfridelse har været, at det ganske simple Arbejde har faaet lang større Dimensioner, end man oprindelig antog, og at det ikke i Virkeligheden var muligt ved Arbejde af den Natur iforveien at bedømme, hvor stort det vilde blive. Det var først ved at hugge løs paa Skibet, at man kunde erfare, i hvilken Grad Lønnen var raadvent. At denne Reparation varede saalænge, var begrundet væsentlig i det Samme, nemlig deri, at Arbejdet var meget større, end det var forudsat, men tilbørlig ogsaa i den høit uheldige Omstændighed, at vi kun have een Dok. Skibet maatte derfor tages ud og ind af Dokken, efter som der var anden Brug for denne. Med disse faa Bemærkninger antager jeg, at kunne slutte.

Vajer: Det er ikke Meget, jeg har at bemærke ved denne Leilighed, men man siger, at gammel Kjærlighed rustes ikke, og da jeg i ad-

skillige Aar har haft med Statsrevisionens Betænkning at gjøre, og da jeg inden Folkethingets Opløsning i December Måaned var Medlem af Udvalget og har offret Statsrevisionens omfangsrige Betænkning megen Tid og Arbejde, vil man vistnok finde, at det ikke var i sin Orden, om jeg ta' aldeles stille ved denne Leilighed. Der er et Punkt, som forekommer mig i den Grad at overstygge alle andre, at ligeoverfor dette blive alle de andre ubetydelige. Det er Indstillingen til Punkt 3, nemlig at det ikke kan passere, at der i Genhold til foreløbig Lov af 12te April 1877 er den 24de April 1877 udbetalt det kongelige Theater og Kapel 36,000 Kr. af Statskassen. Der have vi det første Skridt henimod den Tilbagevisning, som bør finde Sted af, hvad jeg vil kalde Attentatet af 12te April 1877. Denne Indstilling, som jeg antager det for givet vil blive vedtagen af Folkethinget, vil rimeligvis føre til, at der ikke vil blive givet Decharge for det foreliggende Statsregnskab, og saa er det i og for sig mindre vigtigt, hvad der staar paa de øvrige Poster. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kjimestad) i, at det var rigtigt at opfatte det til det følgende Aar, thi en Dpættelse vilde kunne tage sig ud som Uvil, og jeg tror ikke, at der hos Folkethingets store, overveiende Flertal er Spor af Uvil i saa Henseende. Her ville vi utvivlsomt faae en Gjenganger, som forhaabentlig vil vise sig som et Spøgelse, og som vil kisse fra at komme ind paa den Bei for Fremtiden. Jeg haaber, at man her i Folkethinget ikke skal blive træet af at behandle dette Spørgsmaal paa samme Maade; jeg kan snarere tænke mig, at Landstinget om mange Aar vil indse, at det burde vedtage noget Lignende. Man har før set i Folkens Liv, at man ikke har glemt noget Saadant, og jeg vil i saa Henseende pege paa Krudtsamensværgelsen i England i 1605, som endnu den Dag idag mindes hvert Aar paany. — Forøvrigt skal jeg kun opholde mig ved et Par enkelte Punkter, og hvad jeg her udtaler, er nærmest et Par Genstillinger til Udvalget, som maaste kunne have sin Betydning for Fremtiden. Jeg tror, at det er ønskeligt, at Statsrevisionsudvalget er vedlebende ligeoverfor Thingene med Hensyn til Statsrevisionens Betænkning, som jo er meget omfangsrig. Der er vistnok nedlagt Ring deri, som have en vis Interesse, men som man let overser, naar man ikke faar et saadant Fingerpeg igjennem Betænkningen. Det har saaledes tidligere været Skik at gjøre opmærksom ved en eneste Linie paa, at der findes noget Saadant. Jeg skal saaledes nævne, at der Side 17 findes en Oversigt vedkommende Statsbanerne og Side 87, hvad man ikke har set tidligere, en Fortegnelse over Statens Inventarium, hvormed Guld og Sølv der ligger som død Kapital ophobet paa Slottene. Dette forekommer mig ogsaa at have